

Ansigtssudtryk i det Øjeblik, han saae Jakobe, fik virkelig megen Fornøjelse af sin underfundig anbragte lille Sprængmine. Per blev pludselig ganske graa i Ansigtet af Raseri.

Jakobe havde nemlig haft det uheldige Indfald at lade sin Kjole sy med et endog temmelig dybt udskaaet Liv, hvad hun absolut ikke havde Figur til. Det var den erotiske Betagethed, hvori hun havde ventet sin Brudgom, tilligemed den lykkelige Erindring om Pers Glæde ved hendes Legeme under deres hemmelige Elskovsmøder, der havde forledt hende dertil; men hun ramte her Per paa hans allerømmeste Punkt. Han vilde i Begyndelsen slet ikke se til den Side, hvor hun var. Han havde lagt Mærke til, at et Par Herrer endog havde trukket paa Smilebaandet af hende, og han forstod nu ogsaa, at Nanny alligevel havde haft hende tilbedste, da hun før talte om hende.

Imidlertid blev der ved at strømme Gæster ind fra den store Forhal, hvor Stuepiger og Lejetjenere havde travlt med at hjælpe Folk af med Overtøjet. Vogn efter Vogn kørte op for den tæppebelagte Trappe, mens der ude paa Strandvejen dannede sig en lang Række af Herskabsekvipager og Hyrevogne, som Skridt for Skridt og under uendelige Standsninger bevægede sig fremad mod Villaen.

Der var tilsidst samlet henved et Hundrede Mennesker i Havesalen og de to tilstødende Kabinetter.